

Oğlan ve Kıyı Kuşu

Çınar BİBER

Ođlan ve Kıyı Kuşu

Çınar BİBER

Parlak güneşli bir sabah, Leo adında bir oğlan kırmızı kova şapkasını giyip sahile koştu. Sarı tişörtü tuzlu rüzgârda dalgalanıyordu. Sahili her yerden çok severdi. Kanvas ayakkabılarının altında kum sıcacıktı ve dalgalar vuuş, vuuş, vuuş diye geliyordu. Leo'nun merakla parlayan kocaman koyu kahverengi gözleri ve çillerini gösteren hızlı, aydınlık bir gülümsemesi vardı.

Leo'nun sahilde en sevdiği şey kıyı kuşlarıydı. Serçe boyunda, uzun ince bacaklı ve narin gagalı minik kuşlardı. Kurmalı oyuncaklar gibi ıslak kumda koşuştururlardı. Kahverengi ve beyaz benekli tüyleri sahille karışırdı ve yuvarlak koyu gözleri hep minik yengeçleri ve böcekleri kollardı. Leo onları saatlerce izleyebilirdi.

Bir sabah Leo, kıyıya vurmuş bir kütüğün üstüne oturup bir kıyı kuşunun ileri geri koşuşturmasını izledi. İnce bacakları o kadar hızlı hareket ediyordu ki bulanık görünüyorlardı. "Ne kadar meşgulsün!" diye güldü Leo. Kıyı kuşu durdu, başını yana eğip ona baktı, sonra yine koşup gitti. Leo'nun annesi yakınlarda geniş kenarlı güneş şapkasıyla oturuyordu, yüzünde sevecen, kırış kırış bir gülümseme vardı. "Besleniyorlar," dedi. "Güçlü kalmak için çok yemeleri gerek."

Leo tuhaf bir şey fark etti. Bazı kıyı kuşları sadece beslenmiyordu—kumun üstünde kıpırdamadan oturuyorlardı. "Anne, o kuş neden öylece oturuyor?" diye sordu. Annesi bez çantasını yere bırakıp yanına geldi. "O kıyı kuşu muhtemelen yuvasındadır," dedi. "Kıyı kuşları yuvalarını tam kumun üstüne yapar. Küçük bir çukur açıp yumurtalarını oraya bırakırlar."

Leo'nun gözleri kocaman açıldı. "Kumun üstünde mi? Ama burada insanlar yürüyor! Köpekler koşuyor!" Annesi başını salladı. "Doğru. Yuvaları görmek çok zordur. Yumurtalar ve yavru kuşlar da tıpkı sahil gibi kahverengi ve beyaz beneklidir. İnsanlar ve köpekler farkında olmadan üstlerine basabilir. Bu, kuşlar için büyük bir sorun." Leo öylece oturan minik kuşa baktı. Endişelendi.

Tam o sırada, sarkık kulaklı ve kırmızı tasmalı altın renkli bir köpek kumun üzerinde sıçrayarak geldi. Bir martıyı kovalıyor ve çok eğleniyordu. Köpek, yuvasındaki kıyı kuşunu görmedi. "Olamaz!" diye bağırdı Leo. Ayağa fırlayıp kollarını salladı. "Hey, köpekciğim! Bu tarafa!" Köpek döndü, kuyruğu sallanıyordu. Islak kumlu patileri kumları savurarak Leo'ya doğru seğırtti.

Koşarak bir kadın geldi. "Özür dilerim!" dedi. "Biscuit sahili çok sever ama dikkati hemen dağılır." Biscuit'in kırmızı tasmaına bir tasma kayışı taktı. Leo arkasına, kıyı kuşuna baktı. Hâlâ yuvasında oturuyordu, güvendeydi. Leo derin bir nefes verdi. "Kıl payı kurtuldu," dedi. Annesi elini omzuna koydu. "Kıyı kuşlarının yardımımıza ihtiyacı var," dedi. "Yuvaları tam bizim oyun oynadığımız yerde."

Leo uzun uzun düşündü. Koşuşturan ve beslenen kıyı kuşlarını düşündü. Kumun içinde saklı yuvaları düşündü. Kötü bir niyeti olmayan Biscuit adlı köpeği düşündü. "Anne," dedi yavaşça, "ya tabelalar yapsak? İnsanlara yuvalara dikkat etmelerini söyleyen tabelalar? O zaman herkes bilir." Annesi kırış kırış gülümsemesiyle gülümsedi. "Bu harika bir fikir, Leo."

Evde Leo ve annesi işe koyuldu. Annesi kulübede birkaç pürüzsüz tahta parçası buldu. Leo onları tişörtü gibi parlak sarıya boyadı. Sonra büyük siyah harflerle yazdı: LÜTFEN KUŞLARA MESAFE BIRAKIN. Annesi her tabelaya küçük bir kıyı kuşu çizdi. "Bunlar herkesin hatırlamasına yardım edecek," dedi. Leo dikkatle boyarken kırmızı kova şapkası başındaydı.

Ertesi sabah Leo ve annesi tabelaları sahile taşıdı. Annesi bez çantasına bir çekiç ve tahta kazıklar koymuştu. Leo her elinde bir tabela taşıyordu. Kıyı kuşlarının yuva yaptığı yerleri buldular. "Tabelaları yuvalardan biraz uzağa koyacağız," dedi annesi. "Böylece insanlar ve köpekler geride kalır." Leo başını salladı ve kazıkları kuma itmeye yardım etti.

Plaj topu taşıyan bir aile yanlarından geçti. "Tabelalar ne için?" diye sordu bir kız. Leo yuvasında oturan bir kıyı kuşunu gösterdi. "O kuş yuvasında," dedi. "Yumurtaları tam orada, kumun içinde. Oraya basarsak onları kırabiliriz." Kız dikkatle baktı. "Görüyorum!" dedi. "Küçük kardeşime uzak durmasını söyleyeceğim." Tabelanın etrafından dolaşmaya özen göstererek oynamaya koştu.

Biscuit adlı köpek yine sıçrayarak geldi, ama bu kez sahibi tabelayı gördü. "Gel, Biscuit!" diye seslendi. "Etrafından dolaşalım." Biscuit kuyruğunu salladı ve onu izledi. Leo yuvasındaki kıyı kuşunu izledi. Sakin görünüyordu. Diğer kıyı kuşları su kenarında koşuşturup besleniyorlardı. "Tabelalar işe yarıyor!" dedi Leo. Annesi onunla çak yaptı. "İyi bir şey yaptın, Leo."

Haftalar geti. Leo sahile sık sık gitti. Bir gn bir tabelanın yanında minik bir Őeyin hareket ettiđini grd.  kk kıyı kuŕu yavrusu! Tyleri kabarık ve kahverengiydi, anne babaları gibi uzun ince bacakları vardı. Kumun zerinde tkezleyerek yryor, usulca cik cik ediyorlardı. Leo'nun ii sevinle doldu. "Yumurtadan ıkmıŕlar!" diye fısıldadı. Onları korkutmamak iin uzakta durdu. Tabelalar onları gvende tutmuŕtu.

Leo kütüğünün üstüne oturup yavruların beslenmeyi öğrenmesini izledi. Anne babaları onlara gagalarını ıslak kuma nasıl sokacaklarını gösteriyordu. Diğer sahile gelenler tabelaları görüp etraflarından dolaşıyorlardı. Köpekler tasmalarında kalıyordu. Leo aydınlık gülümsemesiyle gülümsedi. Sahillerin yalnızca oyun için olmadığını biliyordu. Buralar birçok hayvanın yuvasıydı ve herkes onları korumaya yardım edebilirdi.

Annesi yeşil gömleği ve güneş şapkasıyla yanına oturdu. "Biliyor musun, Leo," dedi, "büyük bir fark yarattın. Bu tabelalar kıyı kuşlarına uzun süre yardım edecek." Leo minik yavrulara baktı. "Ben sadece yardım etmek istedim," dedi. "Ve öğrendim ki küçük şeyler bile büyük bir fark yaratabilir." Annesi ona sarıldı. Dalgalar vuuş, vuuş, vuuş diye geliyordu ve kıyı kuşları kıyı boyunca koşuşturuyordu.

Artık Leo sahile gittiğinde elinde hep küçük bir tahta tabela taşıyor. Kıyı kuşlarının yuvalarını tam kumun üstüne yaptığını ve insanların ve köpeklerin farkında olmadan üstlerine basabileceğini biliyor. Ama tabelalar ve özenle yuvalar güvende, kuşlar mutlu kalıyor. Leo bilir ki sahiller birçok hayvan için önemli yaşam alanlarıdır. Ve herkes onları korumaya yardım edebilir.